

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 18 września 2015 r. – Buczek Automotive/Komisja

(Sprawa T-1/08 INTP) ⁽¹⁾

(Postępowanie — Wykładnia wyroku)

(2016/C 016/32)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Buczek Automotive sp. z o.o. (Sosnowiec, Polska) (przedstawiciel: J. Jurczyk, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Herrmann, A. Stobiecka-Kuik i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: A. Jasser, pełnomocnik)

Przedmiot

Wniosek o dokonanie wykładni wyroku z dnia 17 maja 2011 r., Buczek Automotive/Komisja (T-1/08, Zb. Orz., EU:T:2011:216).

Sentencja

1. Punkt 1 sentencji wyroku z dnia 17 maja 2011 r., Buczek Automotive/Komisja (T-1/08, Zb.Orz., EU:T:2011:216) należy interpretować w ten sposób, że Sąd stwierdził w nim nieważność art. 1 decyzji Komisji 2008/344/WE z dnia 23 października 2007 r. w sprawie pomocy państwa C 23/2006 (ex NN 35/06), udzielonej przez Polskę na rzecz producenta stali, grupy Technologie Buczek, ze skutkiem erga omnes.
2. Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.
3. Oryginał niniejszego wyroku załącza się do oryginału wyroku interpretowanego, na marginesie którego umieszcza się wzmiankę o niniejszym wyroku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 64 z 8.3.2008.

Wyrok Sądu z dnia 24 listopada 2015 r. – Wesergold Getränke/OHIM – Lidl Stiftung (WESTERN GOLD)

(Sprawa T-278/10 RENV) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego WESTERN GOLD — Wcześniejsze słowne, krajowe, wspólnotowy i międzynarodowy, znaki towarowe WeserGold, Wesergold i WESERGOLD — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Decyzja w przedmiocie odwołania — Artykuł 64 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do bycia wysłuchanym — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009]

(2016/C 016/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG, dawniej Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG (Rinteln, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Melchert, P. Goldenbaum i I. Rohr)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo A. Pohlmann, następnie S. Hanne, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Marx i M. Wolter)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 marca 2010 r. (sprawa R 770/2009-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG a Lidl Stiftung & Co. KG.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) oraz przez Lidl Stiftung & Co. KG w postępowaniach przed Sądem i Trybunałem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Wyrok Sądu z dnia 24 listopada 2015 r. – Komisja/D’Agostino

(Sprawa T-670/13 P) ⁽¹⁾

**(Odwołanie — Odwołanie wzajemne — Służba Publiczna — Członek personelu kontraktowego —
Decyzja o nieprzedłużeniu — Obowiązek staranności — Naruszenie art. 12a ust. 2 regulaminu
pracowniczego — Obowiązek uzasadnienia — Przeinaczenie akt sprawy)**

(2016/C 016/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J. Currall i G. Gattinara, następnie G. Gattinara, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Luigi D’Agostino (Luksemburg, Luksemburg), (przedstawiciel: adwokat M.A. Lucas)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 23 października 2013 r., D’Agostino/Komisja (F-93/12, Zb.Orz.SP, EU:F:2013:155).

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 23 października 2013 r., D’Agostino/Komisja (F-93/12) zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd do spraw Służby Publicznej błędnie zastosował obowiązek staranności.